

Digital Arts and Entertainment - Educating future talent in games, VFX and 3D animation
FIRST DAY SHEET • 2025 - 01

DIGITAL ARTS AND ENTERTAINMENT EDUCATING FUTURE TALENT IN GAMES, VFX AND 3D ANIMATION

Digital Arts & Entertainment (DAE) est un programme de baccalauréat en trois ans dispensé à la Hogeschool West-Vlaanderen (Howest) de Courtrai. Depuis sa création en 2006, DAE prépare les étudiantes et étudiants à des emplois dans l'industrie (inter)nationale du jeu, de l'animation et des effets visuels. Et elle le fait avec brio ! Avec ces timbres-poste, DAE lève le voile sur son univers numérique unique.

DAE a déjà été élue meilleure "Game Design and Development School" au monde à trois reprises au cours des six dernières années, par la plateforme de renommée internationale "The Rookies". Le programme attire des étudiantes et étudiants des quatre coins du monde et accueille plus de 500 talents internationaux de 80 pays dans sa communauté inclusive comptant quelque 1 500 membres.

Toutes et tous partagent une même passion : la mise à profit de leur créativité et leur savoir-faire technique pour donner vie à des mondes en 2D et en 3D dans des jeux, des films et des animations. Pour cela, il-elles doivent d'abord choisir l'une des six matières principales en début de formation : Visual Effect, 3D Animation, Game Graphics Production, Game Development, Game Sound Integration ou Indie Game Production. Ce choix les guide vers une orientation artistique, avec des compétences telles que la modélisation 3D, l'animation et la conception de personnages, ou vers une orientation technique, telle que la programmation de moteurs de jeu, l'écriture de scripts et le développement d'outils.

L'étudiante Yanouk Verleysen est une artiste 3D qui rêve d'exploiter ses talents pour donner vie à des mondes et des personnages numériques pour l'industrie du jeu ou du cinéma. Pour créer son timbre-poste "A Fairytale in Ruin" en 3D, elle a utilisé le moteur de jeu Unreal Engine 5 et s'est concentrée sur la composition, la lumière et le feuillage.

Otterworldly n'est pas seulement un timbre-poste, mais aussi un jeu conçu par une équipe de sept étudiant-e-s : Jana Baloghová, Rico Criel, Sedes De Cock, Famke Dewachter, Nicolas Neve, Tuomas Paul et Piotr Zaráš. Scannez le code et pénétrez dans un futur où les animaux mécaniques, ou "mechanimals", sauvent la terre. Vous incarnerez une loutre aventureuse ayant pour mission de débarrasser les eaux scintillantes de Bruges de la pollution.

Le timbre-poste "Breathing Brushstrokes" de Christiane Schaper donne vie à la toile. Affublé d'un regard glacial, le personnage sort et fixe son créateur avec un sourire inquiétant. Christiane a utilisé les logiciels Maya et Zbrush pour la modélisation 3D et Substance Painter pour le texturage.

Giant of the Steppe est un court métrage narrant le voyage d'une jeune fille à travers la steppe mongole. Grâce au code QR, découvrez ce monde enchanté créé par six élèves de grand talent en DAE : Mari Gallet, Theoni Fotoglou, Katharina Alexander, Finn De Brie, Arnout Zeghari et Roy Terium. Laissez-vous emporter par les paysages époustouflants, les personnages singuliers et découvrez les dangers qui vous guettent au loin...

Exodus Labs de l'étudiant Finn Bogaert montre une partie d'un vaisseau spatial spécialisé dans l'analyse de divers matériaux et substances trouvés sur d'autres planètes et astéroïdes. Pour créer cet environnement de science-fiction en 3D, l'étudiant a recouru à quantité de logiciels, tels que Substance Painter, Designer, Photoshop et Unreal Engine 5.

Digital Arts & Entertainment (DAE) is een driejarige bacheloropleiding aan Hogeschool West-Vlaanderen (Howest) te Kortrijk. Sinds de oprichting in 2006 stroomt DAE studenten klaar voor een job in de (inter)nationale game-, animatie- en VFX-industrie. En dat doet ze met verve. Met deze postzegels wil DAE een kijkje geven in hun unieke digitale universum. DAE werd de voorbije zes jaar al drie keer verkozen tot beste "Game Design and Development School" ter wereld, door het internationaal gerenommeerde platform "The Rookies". De opleiding trekt studenten uit alle hoeken van de wereld aan en verwelkomt meer dan 500 internationale talenten uit 80 landen in haar inclusieve community van zo'n 1500 studenten.

Deze studenten delen één passie: hun creativiteit en technische knowhow gebruiken om 2D- en 3D-werelden tot leven te brengen in games, films en animaties. Dit begint met het kiezen van één van de zes majors bij de start van de opleiding: Visual Effect, 3D Animation, Game Graphics Production, Game Development, Game Sound Integration of Indie Game Production. Deze keuze stuurt hen richting een artistieke focus, met vaardigheden zoals 3D-modelleren, animatie en character design, of een technische focus, zoals game engine programmeren, scripting en tool development.

Student Yanouk Verleysen is een 3D artiest en droomt ervan om met haar talent digitale werelden en personages tot leven te brengen voor de game- of filmindustrie. Om haar postzegel "A Fairytale in Ruin" in 3D te creëren, gebruikte ze de game engine Unreal Engine 5 en focuste ze op compositie, licht en gebladerte.

Otterworldly is niet alleen een postzegel maar ook een game gemaakt door een team van zeven studenten: Jana Baloghová, Rico Criel, Sedes De Cock, Famke Dewachter, Nicolas Neve, Tuomas Paul en Piotr Zaráš. Scan de code en stap in een toekomst waar mechanische dieren of "mechanimals" de aarde redden. Je neemt de rol aan van een avontuurlijke otter met een missie: de glinsterende wateren van Brugge bevrijden van vervuiling.

In de postzegel "Breathing Brushstrokes" van Christiane Schaper komt het canvas tot leven. Met een ijzige blik in de ogen kruipt de figuur naar buiten en kijkt zijn schepper met een onheilspellende grijns aan. Christiane gebruikte de softwarepakketten Maya en Zbrush voor het 3D modelleren en Substance Painter voor het textureren.

Giant of the Steppe is een kortfilm over een jong meisje dat door de Mongoolse steppe reist. Via de QR-code ontdek je de betoverende wereld die zes getalenteerde DAE studenten creëerden: Mari Gallet, Theoni Fotoglou, Katharina Alexander, Finn De Brie, Arnout Zeghari en Roy Terium. Laat je meevoeren door de prachtige vergezichten, unieke personages en ontdek welk gevaar in de verte loert...

Exodus Labs door student Finn Bogaert toont een deel van een ruimteschip gespecialiseerd in het analyseren van verschillende materialen en stoffen die op andere planeten en asteroïden worden gevonden. Om deze 3D Sci-Fi omgeving te creëren gebruikte de student van softwarepakketten zoals Substance Painter, Designer, Photoshop en Unreal Engine 5.

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission : 27 janvier 2025 - n°01

Thème :

La meilleure formation en conception de jeux vidéo au monde ? Pour cela, vous pouvez vous rendre à Courtrai. La formation DAE de Howest a été récompensée à plusieurs reprises par des tiers comme le meilleur cours de conception et de développement de jeux au monde. Raison de plus pour donner aux talents émergents une chance de développer leur timbre-poste DAE.

Timbres-poste :

- a. "A Fairytale in Ruin" - Yanouk Verleysen - <https://yanoukverleysen.artstation.com>
- b. "Otterworldly" - Jana Baloghová, Rico Criel, Sedes De Cock, Famke Dewachter, Nicolas Neve, Tuomas Paul et Piotr Zaráš.
- c. "Breathing Brushstrokes" - Christiane Schaper <https://www.artstation.com/schaper360>
- d. "Giant of the Steppe" - Mari Gallet, Theoni Fotoglou, Katharina Alexander, Finn De Brie, Arnout Zeghari et Roy Terium.
- e. Exodus Labs - Finn Bogaert - <https://finnbogaert.artstation.com>

Feuillet : Ruines en forme de visage, envahies par des fleurs et des arbres -

œuvre de Katharina Alexander

Layout : Geert Wille

Valeur des timbres-poste : ① WORLD

Format des timbres-poste : a, c, e : 40mm x 30mm - b, d : 40mm x 20mm

Format du feuillet : 165mm x 222mm

Composition du feuillet : 5 timbres-poste

Papier : gommé blanc FSC - Dentelure : 11 1/2

Procédé d'impression : offset

Repro - impression : bpost Philately & Stamps Printing

KENMERKEN

Uitgiftedatum: 27 januari 2025 - nr 01

Thema:

De beste game design opleiding ter wereld? Daarvoor kan je in Kortrijk terecht. De opleiding DAE van Howest werd al meermaals door derde partijen bekroond als de beste game design and development opleiding ter wereld.

Reden te meer om het aanstormend talent een kans te geven om hun DAE-postzegel uit te werken.

Postzegels:

- a. "A Fairytale in Ruin" - Yanouk Verleysen - <https://yanoukverleysen.artstation.com>
- b. "Otterworldly" - Jana Baloghová, Rico Criel, Sedes De Cock, Famke Dewachter, Nicolas Neve, Tuomas Paul en Piotr Zaráš.
- c. "Breathing Brushstrokes" - Christiane Schaper <https://www.artstation.com/schaper360>
- d. "Giant of the Steppe" - Mari Gallet, Theoni Fotoglou, Katharina Alexander, Finn De Brie, Arnout Zeghari en Roy Terium.
- e. Exodus Labs - Finn Bogaert - <https://finnbogaert.artstation.com>

Blaadje: Ruïne van een gezicht, overgroeid door bloemen en boom -

gemaakt door Katharina Alexander

Lay-out: Geert Wille

Waarde van de postzegels: ① WORLD

Formaat van de postzegels: a, c, e : 40mm x 30mm - b, d : 40mm x 20mm

Formaat van het blaadje: 165mm x 222mm

Indeling van het vel: 5 postzegels

Papier: gegomd wit FSC - Tanding : 11 1/2

Drukprocédé: offset

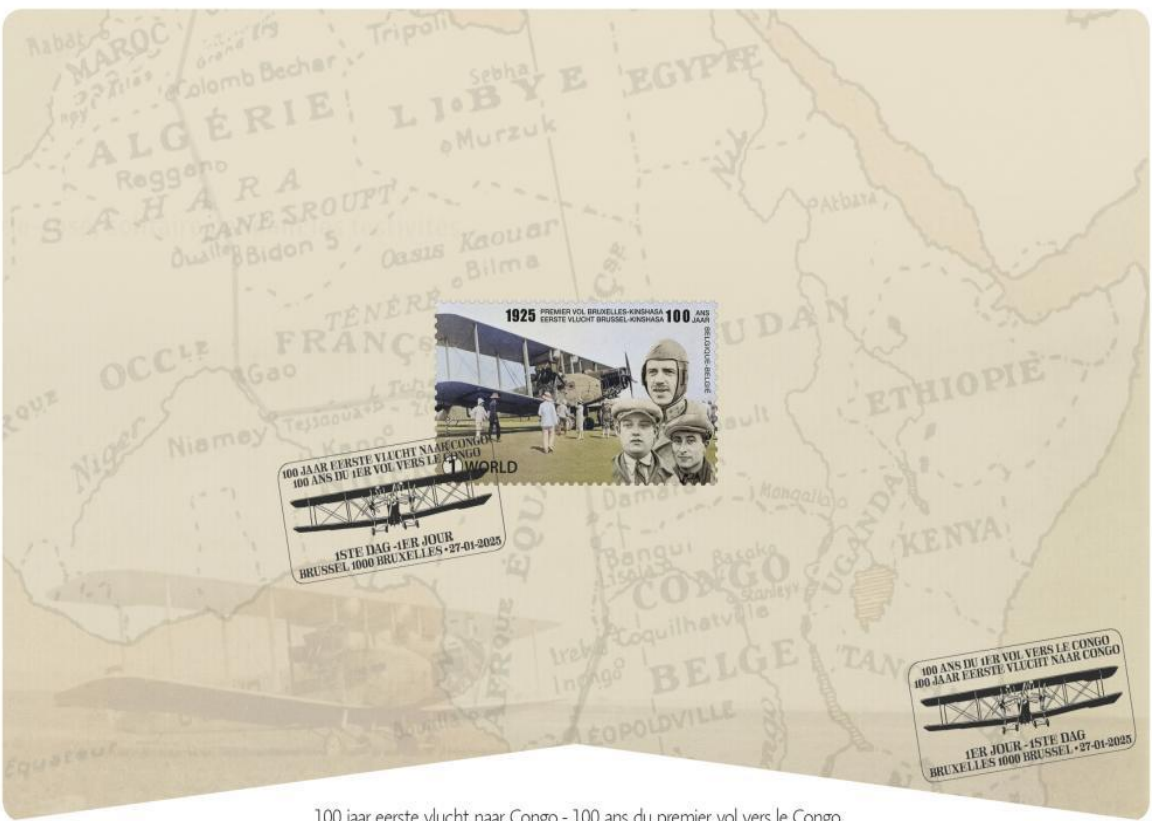
Repro - druk: bpost Philately & Stamps Printing

Tirage / Oplage FDS :
1750 exempl.

600 jaar KUL N°2

100 jaar eerste vlucht naar Congo - 100 ans du premier vol vers le Congo
FIRST DAY SHEET • 2025 - 04

600 jaar KUL N°2

100 JAAR EERSTE VLUCHT NAAR CONGO

In Etterbeek ligt het metrostation Thieffry. Deze naam heeft alles te maken met de eerste heroïsche vlucht naar Belgisch Kongo, die Edmond Thieffry ondernam met mecanicien Joseph De Bruycker en copiloot Léopold Roger.

Edmond Thieffry begint in 1910 aan zijn rechtenstudies aan de Universiteit van Leuven. Hij behaalt zijn doctoraat maar toch zal zijn leven een andere richting nemen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog komt hij terecht in de Staf van generaal Leman, die de stad Luik en de forten eromd moet verdedigen tegen de Duitse opmars. Dit lukt niet, en Thieffry wordt als krijgsgevangene meegenomen. Hij weet te ontsnappen en begin 1915 start hij met een opleiding tot piloot. Het stond niet meteen in de sterren geschreven dat zijn leven in het teken zou staan van de luchtvaart. In zijn opleiding vernieft hij tijdens landingsmanoeuvres een aantal toestellen, waardoor hij al snel als brokkenpiloot bekend staat. Maar het tij keert, en door zijn moedige optreden krijgt hij het respect van zijn medevliegeniers. Hij behaalde heel wat successen tot hij door twee Duitse jachtvliegtuigen wordt neergehaald, waardoor hij de rest van de oorlog als krijgsgevangene in Duitsland heeft doorgebracht.

In 1918 staat hij terug in Brussel waar hij start als advocaat, maar de zin voor avontuur en de passie voor de luchtvaart laten hem niet los. In 1923 stond hij aan de wieg van de oprichting van Sabena. Zijn droom: met het vliegtuig naar Congo reizen. Het lukt hem om de steun van Koning Albert I te krijgen voor zijn missie. Het vliegtuig dat deze reis zou maken, is een Handley Page type W.8F, met de naam "Prinses Marie-José", als eerbetoon aan de dochter van Koning Albert I en Koningin Elisabeth.

De vlucht vertrekt op 12 februari 1925. Er zou 8.000 km overbrugd moeten worden. De driekoppige bemanning ziet zichzelf binnen de zeven dagen landen in Leopoldstad, het huidige Kinshasa. Het loopt jammer genoeg anders. Slechte weersomstandigheden en heel wat motorpech zorgen voor een fikse vertraging. Zo moeten ze bijvoorbeeld dagen wachten op een nieuwe schroef. Ze raken ook tweemaal verdwaald in de woestijn. Pas na een tocht van 51 dagen, op 3 april 1925, bereiken ze hun eindbestemming en landt het toestel met de drie Belgen op het vliegveld van N'Dolo in Leopoldstad. Het zou uiteindelijk nog 10 jaar duren vooraleer er een echte verbinding tussen Brussel en Leopoldstad tot stand komt. Op 23 februari 1935 vertrekt de eerste lijnvlucht, met één passagier en drie bemanningsleden aan boord. Zij zullen er 5 dagen over doen. Dit moment heeft Thieffry echter niet meer mogen meemaken, hij komt in april 1929 om het leven bij een vliegtuigcrash nabij het Tanganikameer.

100 ANS DU PREMIER VOL VERS LE CONGO

C'est dans la commune d'Etterbeek que se situe la station de métro Thieffry. Ce nom fait référence au premier vol héroïque vers le Congo belge, qu'entreprit Edmond Thieffry avec le mécanicien Joseph De Bruycker et le copilote Léopold Roger.

Edmond Thieffry entame des études de droit à l'Université de Louvain en 1910. Il y décroche un doctorat mais sa vie va vite prendre une autre direction. Pendant la Première Guerre mondiale, il rejoint l'Etat-major du général Leman, qui doit défendre la ville de Liège et les forts qui l'entourent contre la progression allemande. La mission échoue et Thieffry est fait prisonnier de guerre. Il parvient cependant à s'échapper et, début 1915, il commence à suivre une formation de pilote. Il n'est toutefois pas écrit dans les étoiles que sa vie sera placée sous le signe de l'aviation. Au cours de sa formation, il détruit plusieurs appareils lors de manœuvres d'atterrissage, ce qui lui vaut une réputation de tête brûlée. Mais le vent tourne et sa bravoure lui permet de gagner le respect de ses collègues pilotes. Il remporte de nombreuses victoires jusqu'à ce que son appareil soit abattu par deux avions de chasse allemands. Il est alors capturé et passe le reste du conflit en Allemagne comme prisonnier de guerre.

En 1918, il rentre à Bruxelles où il se lance dans une carrière d'avocat, mais le sens de l'aventure et la passion pour l'aviation ne le lâchent pas. En 1923, il est à l'origine de la création de la Sabena. Son rêve : se rendre au Congo en avion. Il parvient à obtenir le soutien du Roi Albert Ier pour sa mission. L'avion qui effectuera ce voyage est un Handley Page de type W.8F, baptisé "Princesse Marie-José", en l'honneur de la fille du Roi Albert Ier et de la Reine Elisabeth.

L'engin prend son envol le 12 février 1925. La distance à parcourir est de 8 000 km. L'équipage de trois personnes prévoit d'atterrir à Léopoldville, devenue Kinshasa, sept jours plus tard. Malheureusement, les choses ne se passent pas comme souhaité. De mauvaises conditions météorologiques et de nombreux problèmes de moteur entraînent un retard important. Ils doivent, par exemple, attendre plusieurs jours pour obtenir une nouvelle vis. Ils se perdent aussi deux fois dans le désert. Ce n'est qu'au terme d'un périple de 51 jours qu'ils atteignent, le 3 avril 1925, leur destination finale et que l'appareil transportant les trois Belges atterrit à l'aéroport de N'Dolo à Léopoldville. Il faut ensuite attendre encore 10 ans pour qu'une véritable liaison soit établie entre Bruxelles et Léopoldville. Le premier vol régulier a lieu le 23 février 1935, avec un passager et trois membres d'équipage à bord. Le trajet prend cinq jours. Cependant, Thieffry n'a pas le bonheur de vivre ce moment, puisqu'il meurt dans un crash d'avion près du lac Tanganyika en avril 1929.

KENMERKEN

Uitgiftedatum: 27 januari 2025 - nr 04

Thema: Donderdag 12 februari 1925, om vijf voor acht 's ochtends, vertrokken Edmond Thieffry, Léopold Roger en Joseph De Bruycker voor de eerste vlucht naar Congo met hun vliegtuig Prinsesse Marie-José. Op 3 april komen ze aan in Leopoldstad. Deze postzegeluitgifte brengt hulde aan de pioniers van de luchtvaart. Postzegel: Compositie met het vliegtuig "Prinses Marie-José" waarmee de reis werd gemaakt, gecombineerd met het portret van piloot Edmond Thieffry met mecanicien Joseph De Bruycker en copiloot Léopold Roger.

Copyright portret: postkaart firma CD, te Brussel
Copyright carte: "L'épopée de l'air au Congo" (Het luchtepos in Congo), boek van José HENIN
Layout: Myriam Voz - Valeur du timbre-poste: (1) WORLD
Format van de postzegel: 50mm x 30mm - Format van het vel: 147mm x 174mm
Indeling van het vel: 5 postzegels - Papier, gegomd wit FSC - Tandring: 11 1/2
Drukprocedé: offset - Repro-druk: bpost Philately & Stamps Printing

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission : 27 janvier 2025 - n°04

Thème : Le jeudi 12 février 1925, à huit heures moins cinq du matin, Edmond Thieffry, Léopold Roger et Joseph De Bruycker décollent pour le premier vol à destination du Congo avec leur avion Princesse Marie-José. Ils arrivent à Léopoldville le 3 avril. Cette émission de timbres-poste rend hommage aux pionniers de l'aviation. Timbre-poste : Composition avec l'avion "Princesse Marie-José" sur lequel le voyage a été effectué, combinée au portrait du pilote Edmond Thieffry avec le mécanicien Joseph De Bruycker et le copilote Léopold Roger.

Copyright portrait: Carte postale de la firme CD, à Bruxelles
Feuille : Carte de l'itinéraire suivi, de Bruxelles à Léopoldville (maintenant Kinshasa), combinée à une image de l'avion "Marie-José".
Copyright carte: "L'épopée de l'air au Congo", livre de José HENIN
Layout : Myriam Voz - Valeur du timbre-poste : (1) WORLD
Format du timbre-poste : 50mm x 30mm - Format de la feuille : 147mm x 174mm
Composition de la feuille : 5 timbres-poste - Papier : gommé blanc FSC - Dentelure : 11 1/2
Procédé d'impression : offset - Repro-impression : bpost Philately & Stamps Printing

MOX
Paper Supporting
responsible forestry
FSC® C111445

Oplage / Tirage FDS :
1750 exempl.

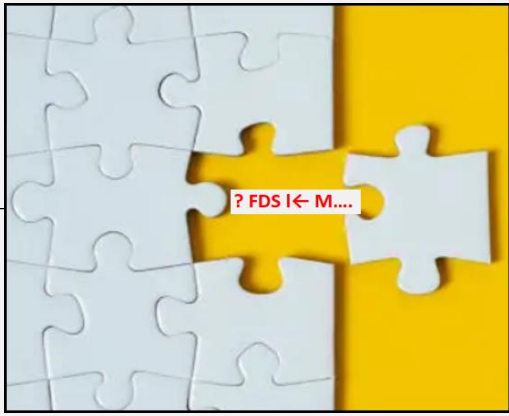
powering bpostgroup

514128851091083

Smurfen N3

Smurfen Nr 3

100 ans de la machine à affranchir - 100 jaar brieffrankeermachine
FIRST DAY SHEET • 2025 - 05

Archeology - Caring for the past, caring for the future
FIRST DAY SHEET • 2025 - 06

100 ANS DE LA MACHINE À AFFRANCHIR

Quand vous souhaitez envoyer une lettre, il vous faut bien entendu y apposer un timbre-poste. Mais qu'en est-il si vous devez envoyer des centaines voire des milliers de lettres ? Heureusement, la machine à affranchir les lettres est là pour vous permettre de gérer ce cas de figure. Il y a tout juste cent ans qu'était mise en service la première machine à affranchir de Belgique.

La demande pour cette machine apparaît vers 1875 en raison de l'essor de la vie industrielle et commerciale. L'ingénieur français Carle Busch fut le premier à déposer une demande de brevet pour ce dispositif en 1884. Lors du septième congrès de l'Union Postale Universelle, qui se tint le 30 novembre 1920, il fut décidé qu'à partir du 1er janvier 1922, les administrations postales affiliées seraient autorisées à utiliser des machines pour les opérations postales, sous certaines conditions. Les Postes belges se rallièrent à cette initiative au travers de l'AR du 7 mai 1925. Cela déboucha sur l'ordre de service n° 43 du 13 juin 1925, qui définissait les firmes et les conditions officielles d'octroi des licences.

Trois entreprises furent autorisées à commercialiser des machines à affranchir le courrier en Belgique : The Universal Postal Frankers Ltd. (A), NV Hasler (B) et NV Franco (C).

La société Universal Postal Frankers Ltd. venue de Nouvelle-Zélande, proposait des machines conçues par Ernest Moss. En Belgique, six machines à affranchir Universal Postal Frankers Ltd furent installées, qui reçurent une approbation officielle le 13 novembre 1925. Elles portaient les numéros "A 101" à "A 106". La deuxième firme, Hasler A.G., établie à Berne, développa une machine à affranchir en 1922 à la demande de la direction générale des Postes et du Télégraphe suisse. Elles obtinrent une approbation en Belgique à partir du 8 juin 1925. Un seul appareil fut mis en service, numéroté "B 101", à la Banque d'Outremer S.A. à Bruxelles.

La SA Franco était à l'origine un fabricant lucernois de compteurs de gaz et d'eau. Neuf de ses machines allaient être installées en Belgique, après avoir été approuvées le 5 juillet 1925. Elles furent numérotées de "C 101" à "C 109". Le premier de ces appareils se retrouva en la possession de John Cockle.

Un quatrième acteur fit son entrée sur le marché en 1926. L'entreprise Vuye & Milet, fondée en 1900, distribuait les caisses enregistrees "Anker", produites par l'entreprise allemande "Anker Werke A.G.". Hendrik Vuye fut mis au courant qu'Anker Werke était autorisé à fournir un prototype de machine à affranchir aux Postes allemandes en 1923. Vuye se mit alors à développer sa propre machine à affranchir en s'inspirant de la mécanique des caisses enregistrees. Le "Timbrographe" vit ainsi le jour en 1926 et la société Vuye & Milet fut agréée comme fournisseur officiel.

En 100 ans, la machine à affranchir a connu des évolutions majeures, mais elle est restée une valeur sûre. Parmi les acteurs du marché actuel, Neopost est le principal en Belgique, suivi de Francotyp, Pitney-Bowes et Frama.

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission : 27 janvier 2025 - n°05

Thème : Depuis 100 ans, le courrier peut être affranchi à l'aide d'une machine à affranchir.

Cet anniversaire postal ne devrait certainement pas manquer dans la collection de timbres-poste. Timbre-poste : Cachet de la machine à affranchir type "Timbrographe" avec la mention "30 centimes" et le numéro E 101, qui fait référence à la première machine Timbrographe de Belgique, utilisée par la Compagnie Ardennaise de Transports et Messageries Van Gend S.A., Bruxelles.

Feuille : Illustration d'une publicité pour le "Timbrographe" de la société "Vuye & Milet", datant de 1928.

Copyright : illustrations obtenues par Jan Lannoye, <https://www.frankiemachinesarchie.be/>

Layout : Geert Wille - Valeur des timbres-poste : (2) - Format du timbre-poste : 40mm x 30mm

Format de la feuille : 140mm x 219mm - Composition de la feuille : 5 timbres-poste

Papier : gommé blanc FSC - Dentelure : 11 1/2 - Procédé d'impression : offset

Repro - impression : bpost Philately & Stamps Printing

Tirage / Oplage FDS : 1750 exempl.

100 JAAR BRIEFFRANKEERMACHINE

Als je een brief wil versturen, dan kleef je een postzegel. Maar wat als je honderden of duizenden brieven moet versturen? Dan bestaat er gelukkig de brieffrankeermachine om dit werk te doen.

Honderd jaar geleden werd in België de eerste frankieermachine in gebruik genomen.

De vraag naar deze machine dook op rond 1875 door het industrie- en zakenleven dat volop op gang komt. De Franse ingenieur Carle Busch dient in 1884 een eerste patentaanvraag in voor deze bijzondere machine. Tijdens het zevende congres van de Wereldpostunie op 30 november 1920 wordt besloten dat de aangesloten postkeren vanaf 1 januari 1922 onder bepaalde voorwaarden machines mogen gebruiken voor de postverrichtingen. De Belgische Postkeren stappen met het KB van 7 mei 1925 mee in het verhaal. Dit resulteert in dienstbevel nr. 43 van 13 juni 1925, waarin de officiële vergunningshoudende firma's en de voorwaarden vastgelegd worden.

Drie firma's mogen brieffrankeermachines op de Belgische markt brengen: The Universal Postal Frankers Ltd. (A), NV Hasler (B) en NV Franco (C).

De firma Universal Postal Frankers Ltd. komt uit Nieuw-Zeeland, en de machines zijn het geesteskind van Ernest Moss. In België worden 6 frankieermachines van Universal Postal Frankers Ltd. geïnstalleerd, en krijgen vanaf 13 november 1925 officiële goedkeuring. Ze dragen de nummers "A 101 tot 'A 106".

Het tweede bedrijf, Hasler A.G., komt uit Bern en ontwikkelt in 1922 op vraag van het hoofdbureau van de Zwitserse Post & Telegraaf een frankieermachine. Zij krijgen in België goedkeuring vanaf 8 juni 1925. Er werd één toestel in gebruik genomen, met nummer "B 101", bij Banque d'Outremer S.A. te Brussel.

De NV Franco was oorspronkelijk een fabrikant van gas- en watermeters uit Luzern. Er zouden 9 machines van hen in België geïnstalleerd worden, dit na goedkeuring vanaf 5 juli 1925. Ze krijgen de nummers "C 101 tot 'C 109". Het eerste toestel komt in het bezit van John Cockle.

In 1926 komt er nog een vierde speler op de markt. De firma Vuye & Milet, gesticht in 1900, is verdelers van kassaregisters "Anker", geproduceerd door het Duitse bedrijf "Anker Werke A.G.". Hendrik Vuye is op de hoogte dat Anker Werke een prototype frankieermachine mag leveren aan de Duitse Postkeren in 1923. Vuye begint daarop aan de ontwikkeling van een eigen brieffrankeermachine op basis van de mechaniek van de kassaregisters. De "Timbrographe" ziet het daglicht in 1926 en Vuye & Milet wordt erkend als 4de officiële leverancier.

Gedurende 100 jaar maakt de frankieermachine grote evoluties door, maar de machine blijft een vaste waarde. Van de spelers op de huidige markt is Neopost de grootste in België, gevolgd door Francotyp, Pitney-Bowes en Frama.

KENMERKEN

Uitgatedatum: 27 januari 2025 - nr 05

Thema: Al 100 jaar kunnen brieven gefrankeerd worden met een brieffrankeermachine.

Deze postale verjaardag mocht dus zeker niet ontbreken in de postzegelcollectie. Postzegel: Afstempeling van de frankieermachine type "Timbrographe" met vermelding "30 cent" en het nummer E 101, wat refereert naar de eerste Timbrographe machine in België, in gebruik bij de Compagnie Ardennaise de Transports et Messageries Van Gend S.A., Brussel.

Vel: Afbeelding van een advertentie van de "Timbrographe" van de firma "Vuye & Milet", uit 1928.

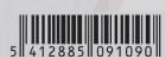
Copyright: afbeeldingen verkregen via Jan Lannoye, <https://www.frankiemachinesarchie.be/>

Layout: Geert Wille - Waarde van de postzegel: (2) - Formaat van de postzegel: 40mm x 30mm

Formaat van het vel: 140mm x 219mm - Indeling van het vel: 5 postzegels

Papier: gedom wit FSC - Tanding: 11 1/2 - Drukprocedé: offset

Repro - druk: bpost Philately & Stamps Printing

ARCHEOLOGY CARING FOR THE PAST, CARING FOR THE FUTURE

Door het verleden te bestuderen kan je het heden begrijpen. Een archeoloog duikt (soms letterlijk) diep in dat verleden. In de 19de eeuw ontwikkelde de archeologie zich als wetenschappelijke tak.

In België was baron Alfred de Loë één van de pioniers. Hij behaalde in 1879 zijn diploma in Letteren en Wijsbegeerte aan de Universiteit van Leuven. Het was zijn schoonbroer Georges de Loë-Corswarem, die een grote passie had voor de archeologie in Haspengouw, die Alfred de Loë zo warm maken voor de wereld van de archeologie. In 1899 werd de Loë adjunct conservator van het Jubelparkmuseum te Brussel en mocht hij de afdeling "La Belgique ancienne" voor zijn rekening nemen. Daarnaast ijverde hij voor de oprichting van een staatsdienst voor opgravingen, die er ook kwam eind 1903. Hij zou deze dienst maar liefst 22 jaar leiden. Daarnaast was hij ook mede-oprichter van de Société d'Archeologie de Bruxelles.

Op het postzegelblad werd een oude foto opgenomen van één van de opgravingen die Alfred de Loë deed bij de Gallo-Romeinse tumuli van Grimde bij Tienen. Hij voerde daar in 1892 de eerste wetenschappelijke exploratie uit, in opdracht van de Société d'Archeologie de Bruxelles. In de eerste grafheuvel deed hij belangrijke vondsten zoals een zilveren vaas, een verlovingsring en een cirkelvormig medaillon. Het topstuk was een camee die het portret van een jonge man toont, waarschijnlijk een jonge keizer Augustus. De tweede grafheuvel was leeg, en in de derde vond men een gouden staafje met de tekst MPRO BIVS BVR RVS, wat Marcus Probius Burrus, oftewel Marcus Probius de Rosse betekent.

Het vak archeologie ontwikkelde zich steeds verder en kent vandaag een sterk interdisciplinair karakter. Het heeft raakvlakken met de culturele en fysieke antropologie, de aardwetenschappen, kunstgeschiedenis, linguïstiek, biologie... Dit zorgt ervoor dat er verschillende subdisciplines binnen de archeologie zijn zoals geoarcheologie, forensische archeologie, archeozoölogie... Het is een wetenschappelijke discipline die constant in beweging is.

Het beeld van de archeologie in weer en wind pleiterend door de aarde is dus niet meer helemaal juist. Zo helpen lucht- en satellietfotografie om het reliëf van een gebied te bepalen, waardoor een archeoloog gericht kan graven. Een andere innovatie is de 3D-scanning, waarmee men artefacten, opgravingen en zelfs hele opgravingenlocaties kan omzetten in een nauwkeurig 3D-model. Deze modellen zijn uitermate accuraat en bieden de onderzoekers de kans om een object nauwkeurig te bestuderen zonder het te moeten aanraken. Dit is vooral heel waardevol bij zeer broze en kwetsbare artefacten.

En ook binnen de archeologie is kunstmatige intelligentie niet weg te denken. In de Nazcawoestijn van Peru zijn er enkele wereldberoemde prehistorische tekeningen die in lijnen aangebracht zijn in het woestijnlandschap. Sommigen zijn zelfs 100 meter groot. Archeologen van de Yamagata Universiteit te Japan hebben samen met AI-software van IBM in slechts een half jaar tijd 303 nieuwe tekeningen ontdekt. Het gaat hier om kleinere reliëfs, die maar zo'n 9 meter lang zijn. Het analyseren zou met het menselijk oog jaren, zoniet decennia in beslag nemen.

KENMERKEN

Uitgatedatum: 07 april 2025 - nr 06

Thema: Door te kijken naar het verleden kunnen we het heden begrijpen en meer zorg dragen voor onze toekomst.

In deze uitgifte richten we onze blik op het vakgebied "Archeologie" en nemen we een kijkje achter de schermen om te zien hoe deze boeiende wereld waarin moderne technologie steeds een grotere rol speelt.

Postzegels: a. Metingen van een opgegraven skelet. Copyright: De Logi & Hoornbe bv.
b. Reconstructietekening. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoornbe bv.

Blaadje: Zicht tijdens de archeologische opgravingen in november 1892 op één van de "Drie Tommen", gallo-romeinse tumulusgraven, aan de Sint-Truidensesteenweg te 3300 Grimde, Tienen. Onbekende fotograaf. 1892.

Publiek domein - Stadsarchief Tienen, Beeldarchief. F 2726, gecombineerd met het beeld van Yannick De Smet die werkt aan een reconstructietekening. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoornbe bv.

Layout: Geert Wille - Waarde van de postzegels: 3 EUROPE

Formaat van de postzegels: 30mm x 20mm

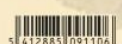
Formaat van het blaadje (plooibaar blaadje): geopend: 220mm x 80mm / geplooid: 110mm x 80mm

Indeling van het blaadje: 2 timbres-poste - Papier: gommé blanc FSC - Dentelure: 11 1/2 - Procédé d'impression: offset

Repro-druk: bpost Philately & Stamps Printing

Oplage / Tirage FDS : 1750 exempl.

Archeology - Caring for the past, caring for the future
FIRST DAY SHEET • 2025 - 06

ARCHEOLOGY CARING FOR THE PAST, CARING FOR THE FUTURE

Door het verleden te bestuderen kan je het heden begrijpen. Een archeoloog duikt (soms letterlijk) diep in dat verleden. In de 19de eeuw ontwikkelde de archeologie zich als wetenschappelijke tak. In België was baron Alfred de Loë één van de pioniers. Hij behaalde in 1879 zijn diploma in Letteren en Wijsbegeerte aan de Universiteit van Leuven. Het was zijn schoonbroer Georges de Loëz-Corswarem, die een grote passie had voor de archeologie in Haspengouw, die Alfred de Loë zou warm maken voor de wereld van de archeologie. In 1899 werd de Loë adjunct conservator van het Jubelparkmuseum te Brussel en mocht hij de afdeling "La Belgique ancienne" voor zijn rekening nemen. Daarnaast ijverde hij voor de oprichting van een staatsdienst voor opgravingen, die er ook kwam eind 1903. Hij zou deze dienst maar liefst 22 jaar leiden. Daarnaast was hij ook mede-oprichter van de Société d'Archéologie de Bruxelles. Op het postzegelbladje werd een oude foto opgenomen van één van de opgravingen die Alfred de Loë deed bij de Gallo-Romeinse tumuli van Grimde bij Tienen. Hij voerde daar in 1892 de eerste wetenschappelijke exploratie uit, in opdracht van de Société d'Archéologie de Bruxelles. In de eerste grafheuvel deed hij belangrijke vondsten zoals een zilveren vaas, een verlovingsring en een cirkelvormig medaillon. Het toepstuk was een camee die het portret van een jonge man toont, waarschijnlijk een jonge keizer Augustus. De tweede grafheuvel was leeg, en in de derde vond men een gouden staafje met de tekst MPRO BVS BVR RVS, wat Marcus Probius Burrus, oftewel Marcus Probius de Rosse betekent. Het vak archeologie ontwikkelde zich steeds verder en kent vandaag een sterk interdisciplinair karakter. Het heeft raakvlakken met de culturele en fysieke antropologie, de aardwetenschappen, kunstheden, linguïstiek, biologie, ... Dit zorgt ervoor dat er verschillende subdisciplines binnen de archeologie zijn zoals geoarcheologie, forensische archeologie, archeozoölogie, ... Het is een wetenschappelijke discipline die constant in beweging is.

Het beeld van de archeoloog in weer en wind ploeterend door de aarde is dus niet meer helemaal juist. Zo helpen lucht- en satellietfotografie om het reliëf van een gebied te bepalen, waardoor een archeoloog gerichter kan graven. Een andere innovatie is de 3D-scanning, waarmee men artefacten, opgravingenstructuren of zelfs hele opgravingenlocaties kan omzetten in een nauwkeurig 3D-model. Deze modellen zijn uitermate accuraat en bieden de onderzoekers de kans om een object nauwkeurig te bestuderen zonder het te moeten aanraken. Dit is vooral heel waardevol bij zeer broze en kwetsbare artefacten.

En ook binnen de archeologie is kunstmatige intelligentie niet weg te denken. In de Nazcawoestijn van Peru zijn er enkele wereldberoemde prehistorische tekeningen die in lijnen aangebracht zijn in het woestijnlandschap. Sommigen zijn zelfs 100 meter groot. Archeologen van de Yamagata Universiteit te Japan hebben samen met AI-software van IBM in slechts een half jaar tijd 303 nieuwe tekeningen ontdekt. Het gaat hier om kleinere reliëflijnen, die maar zo'n 9 meter lang zijn. Het analyseren zou met het menselijk oog jaren, zomet decennia in beslag nemen.

KENMERKEN

Uitgiftedatum: 07 april 2025 - n°06

Thema: Door te kijken naar het verleden kunnen we het heden begrijpen en meer zorg dragen voor onze toekomst. In deze uitgifte richten we onze blik op het vakgebied "Archeologie" en nemen we een kijkje achter de schermen naar deze boeiende wereld waarin moderne technologie steeds een grotere rol speelt.

Postzegels: a. Metingen van een opgegraven skelet. Copyright: De Logi & Hoorne bv
b. Reconstructietekening. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoorne bv

Blaadje: Zicht tijdens de archeologische opgravingen in november 1892 op één van "de Drie Tommen" gallo-romeinse tumulusgraven, aan de Sint-Truidensesteenweg te 3300 Grimde, Tienen. Onbekende Fotograaf, 1892. Publiek domein - Stadsarchief Tienen. Beeldarchief F 2726, gecombineerd met het beeld van Yannick De Smet die werkt aan een reconstructietekening. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoorne bv

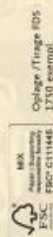
Lay-out: Geert Wille - Waarde van de postzegels: 3 EUROPE

Formaat van de postzegels: 30mm x 20mm

Formaat van het blaadje (plooibaar blaadje): groepend: 220mm x 80mm / geplooid: 110mm x 80mm

Indeling van het blaadje: 2 postzegels - Tandling: 11 1/2 - Drukprocedé: offset

Repro-druk: bpost Philately & Stamps Printing

Optake / l'usage 80%
1750 eenheid

L'étude du passé aide à mieux comprendre le présent. La vocation de l'archéologie est de plonger (parfois de manière littérale) dans ce passé. Au XIXe siècle, l'archéologie s'affirme comme une discipline scientifique. En Belgique, le baron Alfred de Loë en est l'un des pionniers. Il décroche son diplôme en littérature et philosophie à l'Université de Louvain en 1879. C'est grâce à son beau-frère, Georges de Loëz-Corswarem, passionné par l'archéologie en Hesbaye, qu'Alfred de Loë découvre l'univers de l'archéologie. En 1899, de Loë est nommé conservateur adjoint du Musée du Cinquantenaire à Bruxelles, où il prend la direction de la section "La Belgique ancienne". Il milite également en faveur de la création d'un service des fouilles de l'État, qui sera mis en place à la fin de l'année 1903. Il dirigera ce service pendant pas moins de 22 ans. Par ailleurs, il est également le cofondateur de la Société d'Archéologie de Bruxelles.

Le feuillet de timbres-poste montre une photographie ancienne d'une des fouilles effectuées par Alfred de Loë sur les tumuli gallo-romains de Grimde, près de Tienen. C'est là qu'il effectue la première exploration scientifique en 1892, pour le compte de la Société d'Archéologie de Bruxelles. Dans le premier tumulus, il fait d'importantes découvertes telles qu'un vase en argent, une bague de fiançailles et un médaillon rond. La pièce maîtresse est un camee représentant le portrait d'un jeune homme, probablement le jeune empereur Auguste. Le deuxième tumulus était vide, mais le troisième permet la découverte d'un lingot d'or portant l'inscription MPRO BVS BVR RVS, signifiant Marcus Probius Burrus, appelé également Marcus Probius le Roux.

L'archéologie a connu un développement croissant, évoluant pour devenir un domaine intégrant diverses disciplines. Elle entretient des liens avec l'anthropologie culturelle et physique, les géosciences, l'histoire de l'art, la linguistique, la biologie, et bien d'autres domaines. Cela a donné naissance à plusieurs sous-disciplines, telles que la géoarchéologie, l'archéologie médico-légale, l'archéozoologie, etc. L'archéologie est ainsi une discipline scientifique en perpétuelle évolution.

L'image de l'archéologue trépanant à creuser la terre sous tous les climats n'est donc plus totalement exacte. Ainsi, les photographies aériennes et satellitaires contribuent à déterminer le relief d'une région, offrant à l'archéologue la possibilité de réaliser des fouilles plus précises. Une autre innovation est la numérisation 3D, qui permet de convertir des artefacts, des structures de fouilles ou même des sites de fouilles entiers en modèles 3D précis. Ces modèles sont extrêmement fidèles et permettent aux chercheurs d'étudier avec exactitude un objet sans devoir le toucher. Cette technique est particulièrement utile pour les objets très fragiles et cassants.

Et dans le domaine de l'archéologie également, l'intelligence artificielle est devenue incontournable. Le désert de Nazca, au Pérou, est mondialement connu pour ses dessins préhistoriques, comme autant de lignes tracées dans le paysage désertique. Certains s'étendent même sur 100 mètres de distance. Des archéologues de l'université de Yamagata, au Japon, ont découvert 303 nouveaux dessins en à peine six mois, grâce à un logiciel d'intelligence artificielle d'IBM. Il s'agit ici de lignes de relief plus petites, d'environ 9 mètres de long. L'analyse de ces lignes à l'œil nu prendrait des années, voire des décennies.

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission: 7 avril 2025 - n°06

Thème: En regardant le passé, nous pouvons comprendre le présent.

Dans cette émission, nous nous concentrons sur le domaine de "l'archéologie" et jetons un coup d'œil dans les coulisses de ce monde fascinant dans lequel la technologie moderne joue un rôle de plus en plus important.

Timbres-poste: a. Mesures d'un squelette excavé. Copyright: De Logi & Hoorne bv.
b. Dessin de reconstruction. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoorne bv.

Feuillet: Vue lors des fouilles archéologiques en novembre 1892 de l'un des "Trois Tombeaux", tumuli gallo-romains, situés Chaussée de Saint-Trond à 3300 Grimde, Tienen. Photographie inconnue, 1892. Domaine public - Archives municipales de Tienen. Archives d'images, F 2726, combinées avec l'image de Yannick De Smet travaillant sur un dessin de reconstruction. Copyright: Yannick De Smet, De Logi & Hoorne bv.

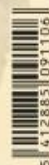
Lay-out: Geert Wille - Valeur des timbres-poste: 3 EUROPE

Format des timbres-poste: 30mm x 20mm

Format du feuillet (feuillet à plier): ouvert: 220mm x 80mm / plié: 110mm x 80mm

Composition du feuillet: 2 timbres-poste - Papier: gommé blanc FSC - Dentelure: 11 1/2 - Procédé d'impression: offset

Repro-impression: bpost Philately & Stamps Printing

51 412885 1091106

LES CANTONS DE L'EST

Au travers de notre collection de timbres-poste, nous avons toujours à cœur de mettre en lumière les beautés de notre pays. Cette année, notre regard s'est tourné vers la région des Cantons de l'Est, parfois appelée le "toit de la Belgique", car c'est là que se trouvent les plus hauts sommets du pays.

Pour explorer ces Cantons de l'Est, rien de mieux que de suivre la Vennbahn, qui relie Aix-la-Chapelle (Allemagne) au Luxembourg. Cette ligne de chemin de fer, d'origine prussienne et inaugurée le 4 novembre 1889, était une artère économique pour l'industrie lourde. Elle contribua à la relance de l'économie dans les zones rurales, les chemins de fer étant alors un pourvoyeur d'emplois dans les centres industriels. Pendant la Première Guerre mondiale, de nombreux soldats furent acheminés par cette voie vers la ceinture fortifiée autour de Liège. L'importance du transport de marchandises a considérablement diminué, mais pendant la Seconde Guerre mondiale, la ligne était encore une cible majeure de l'Offensive des Ardennes. Peu à peu, la Vennbahn tomba en désuétude et, à la fin des années 1980, toute activité prit fin. Elle fut transformée en piste cyclable en 2013.

Les Cantons de l'Est abritent l'un des joyaux de la nature : les Hautes Fagnes. Cette réserve naturelle, reconnue comme telle en 1957, est la plus ancienne de Wallonie. Les Hautes Fagnes, avec leurs 150 jours de brouillard et environ 200 jours de précipitations par an, peuvent sembler sombres et froides. Cependant, elles abritent une flore et une faune remarquables, dont les landes basses marécageuses et les tourbières sont les plus célèbres. Autrefois, ce haut plateau était recouvert d'une forêt de feuillus, mais l'activité humaine depuis le Moyen-Âge en a modifié le paysage, le transformant en une étendue dégagée. La réserve naturelle est traversée par de nombreux sentiers de promenade, certains asphaltés, d'autres revêtus de caillébots en bois typiques, comme ceux illustrés sur le timbre-poste.

La vallée de l'Our est un autre site naturel magnifique. Un sentier de randonnée d'une centaine de kilomètres s'y étend le long de la rivière Our. Dans la vallée de l'Our se dresse également le château médiéval de Burg-Reuland, édifié au XIIe siècle et habité jusqu'au XVIIIe siècle. Aujourd'hui, il s'agit d'un imposant complexe en ruine, où l'ancien bâtiment résidentiel du XVIIe siècle sert encore de pavillon d'information. La ville de Saint-Vith y occupe également une place importante en tant que centre névralgique dynamique pour celles et ceux qui veulent découvrir les Cantons de l'Est.

Le "Cwarmè" de Malmédy est une tradition séculaire, mentionnée pour la première fois dans des écrits datant de 1459. Pendant quatre jours, du samedi au mardi gras, Malmédy vit au rythme du carnaval. Le jeudi précédant le carnaval proprement dit, des petites mascarades ou "p'tites haguètes" animent déjà la ville. C'est la "Grosse Police" qui annonce officiellement l'ouverture des festivités. Le bourgmestre remet ensuite les clés de la ville au "Trouv'le", qui veille au maintien de l'ordre durant le carnaval. Le dimanche, les festivités culminent avec un défilé réunissant plus de 2 000 carnavaliers. Le mardi, la fête se termine par le brûlage symbolique des masques lors du "Brûlage de la Haguète".

Nous concluons par le château de Raeren, un élément remarquable du patrimoine matériel. Raeren est fortement associé à la poterie. Un type particulier de poterie, le grès de Raeren, y est fabriqué depuis des siècles. Depuis 1963, ce château abrite un musée de la poterie de renom, dont la collection riche et variée comprend des pièces datant de l'Antiquité romaine, du Moyen Âge et de la Renaissance. Le château de Raeren fut érigé au milieu du XIVe siècle et son premier propriétaire fut Johann van den Roïderen. Le château connut une extension majeure sous Philipp von Lomont, qui en agrandit le corps de logis en 1583. La pierre bleue typique fut utilisée pour les nouvelles parties. Au XIXe siècle, le château fit l'objet d'une véritable rénovation dans le style romantique, à l'initiative du propriétaire de l'époque, Peter Joseph de Nys. Ses armoiries et celles de son épouse ornent toujours l'entrée.

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission : 7 avril 2025 - n°07

Thème :

Il y a cent ans, en mars 1925, était approuvée la loi ratifiant l'annexion définitive d'Eupen-Malmédy par la Belgique. Les cantons d'Eupen, de Malmédy et de Saint-Vith furent repris dans l'arrondissement de Verviers et la province de Liège. Nous aimerions mettre en valeur les Cantons de l'Est dans toute leur beauté sur cinq timbres-poste.

Timbres :

- a. Patrimoine matériel : le Château de Raeren
- b. Patrimoine immatériel : le Cwarmè de Malmédy
- c. Nature : les Hautes Fagnes
- d. Sports : la Vennbahn
- e. Nature : la Vallée de l'Our

Copyright images: Agence du tourisme des Cantons de l'Est

Feuille : Carte géographique des Cantons de l'Est

Effet spécial : Découpe du feuillet dans la forme des Cantons de l'Est

Layout : Myriam Voz

Valeur des timbres-poste : ②

Format des timbres-poste : a : 20mm x 30mm ; b, c, e : 30mm x 30mm ; d : 40mm x 30mm - Format du feuillet : 120mm x 225mm

Composition du feuillet : 5 timbres-poste

Papier : gommé blanc FSC - Papier "OBA-free" de TR - Dentelure : 11 1/2

Procédé d'impression : offset

Repro - impression : bpost Philately & Stamps Printing

Tirage / Oplage FDS : 1750 exempl.

DE OOSTKANTONS

In onze postzegelcollectie hebben we altijd oog voor het moois dat ons land te bieden heeft. Dit jaar richten we onze blik op de Oostkantons, ook wel eens het "dak van België" genoemd, omdat deze plek de hoogste toppen van België herbergt.

Eén van de manieren om die Oostkantons te verkennen is langs de Vennbahn die van Aachen (Duitsland) naar Luxemburg loopt. Deze spoorlijn, opgericht door Pruisen en ingewijd op 4 november 1889, was een economische slagader voor de zware industrie. Hierdoor kwam er een opleving van de economie in de plattelandsgebieden, want de spoorlijn zorgde voor werkgelegenheid in de industriële centra. Tijdens de Eerste Wereldoorlog vervoerde men heel wat soldaten naar de fortengordel rond Luik via deze weg. Het belang van goederenvervoer verminderde sterk maar tijdens WO II was de lijn nog steeds een belangrijk doelwit bij het Ardennenoffensief. Beetje bij beetje raakte de Vennbahn in onbruik, en eind jaren 80 van de vorige eeuw eindigde alle activiteit. In 2013 werd het een fietsroute.

De Oostkantons herbergen één van de mooiste stukjes natuur: de Hoge Venen. Dit natuurreservaat, erkend in 1957, is het oudste van Wallonië. De Hoge Venen zijn misschien wat somber en koud met 150 mistdagen en ongeveer 200 dagen neerslag, maar dit zorgt net voor een bijzondere flora en fauna, waarvan de moerasrassige laagvenen en hoogvenen het bekendst zijn. Ooit was dit hoge plateau bedekt met een loofbomenwoud, maar door de ontginning van de mens vanaf de middeleeuwen wijzigde het landschap naar een open landschap. Er lopen nu heel wat wandelroutes door, deels geasfalteerd, en deels over de typische houten vlonderpaden zoals op de postzegel te zien.

En ander prachtig stukje natuur is het Ourdal. Een wandelroute van om en bij de 100 kilometer strekt zich uit langs de rivier Our. In het Ourdal ligt het middeleeuwse kasteel van Burg-Reuland, gebouwd in de 12de eeuw en in gebruik tot de 18de eeuw. Nu is het een imposant ruïnecomplex, waar het vroegere 17de eeuwse woongebouw nog dienstdoet als informatiepaviljoen. Ook de stad Sankt-Vith heeft hier een prominente plaats, een bruisend knooppunt voor zij die de Oostkantons willen ontdekken.

Het "Cwarmè" van Malmédy kent al een eeuwenoude traditie die voor het eerst vermeld werd in de geschriften in 1459. Vier dagen lang wordt Malmédy ondergedompeld in de carnavalsfeer, dit van zaterdag om te eindigen met "mardi gras" of vette dinsdag. Op de donderdag voorafgaand aan het eigenlijke carnaval zijn er al kleine maskeradees of "les p'tites haguètes". Het is de "Grosse Police" die het carnaval officieel aankondigt. De burgemeester draagt dan de sleutels van de stad over aan de "Trouv'le" of de wethouder van het carnaval. Op zondag bereiken de festiviteiten hun climax met een optocht met meer dan 2000 carnavalisten. Dinsdag eindigt het feest met het symbolisch verbranden van de maskers tijdens de "Brûlage de la Haguète".

We eindigen met het Kasteel van Raeren, een bijzonder stukje materieel erfgoed. Raeren is intens verbonden met aardewerk. Al eeuwenlang wordt er een speciaal soort aardewerk gemaakt, het Raerense steengoed. Dit kasteel herbergt sinds 1963 een belangrijk pottenbakkerijmuseum, die heel wat vondsten in haar collectie heeft uit de Romeinse tijd, de middeleeuwen en de Renaissance. Het kasteel van Raeren werd halverwege de 14de eeuw gesticht en de eerste bezitter was Johann van den Roïderen. Het kasteel kende een grote uitbreiding onder Philipp von Lomont, die in 1583 het woonhuis uitbreidde. Voor de nieuwe delen werd er de typische blauwe hardsteen gebruikt. In de 19de eeuw onderging het een heuse renovatie in romantische stijl, dit op aangeven van de toenmalige eigenaar Peter Joseph de Nys. Zijn wapen en dat van zijn vrouw sieren nog steeds de entree.

KENMERKEN

Uitgiftedatum: 7 april 2025 - nr 07

Thema:

Honderd jaar geleden, in maart 1925, werd de wet goedgekeurd die de definitieve inlijving van Eupen-Malmédy door België bekrachtigde. De kantons van Eupen, Malmédy en Sankt-Vith werden opgenomen binnen het arrondissement Verviers en de provincie Luik. Graag zetten we Oostkantons in al hun schoonheid in de kijker op postzegel.

Postzegels:

- a. Materieel erfgoed: Kasteel Raeren
- b. Immaterieel erfgoed: Cwarmè Malmédy
- c. Natuur: Hoge Venen
- d. Sport: Vennbahn
- e. Natuur: Ourdal

Copyright afbeeldingen: Toeristisch agentschap Oostkantons

Blaadje: Geografische kaart van de Oostkantons

Speciaal effect: Speciale kapvorm van het blaadje in de vorm van de Oostkantons

Lay-out: Myriam Voz

Waarde van de postzegels: ②

Formaat van de postzegels: a: 20mm x 30mm; b, c, e: 30mm x 30mm; d: 40mm x 30mm - Formaat van het blaadje: 120mm x 225mm

Indeling van het vel: 5 postzegels

Papier: gedomd wit FSC - OBA-free papier van TR - Tanding : 11 1/2

Drukprocedé: offset

Repro - druk: bpost Philately & Stamps Printing

Belgische uitvinders - Inventeurs belges : Ernest Solvay
FIRST DAY SHEET • 2025 - 08

BELGISCHE UITVINDERS: ERNEST SOLVAY

Ernest Gaston Joseph Solvay, zoals hij officieel voluit heette, was één van de markantste figuren in de Belgische industriële wereld. Zijn nalatenschap leeft tot op vandaag wereldwijd door.

Ernest wordt in 1838 geboren in het Waals-Branbantse dorpje Rebecq-Rognon, bij een welstellende familie. In zijn jonge jaren loopt hij een longziekte op waardoor hij geen hogere studies zal volgen. Hij geeft echter niet op, en als autodidact zet hij zijn eerste stappen in de chemische wereld. Hij mag op 21-jarige leeftijd aan de slag in de gasfabriek van oom Louis Smet in Sint-Joost-ten-Node. Het is daar dat hij een nieuwe methode ontdekt om natriumcarbonaat of sodazout te maken uit ammoniakhoudend water van de fabriek, in combinatie met kooldioxide en zout. Hij krijgt hiervoor een patent en met zijn broer Alfred zal hij de eerste Solvay & Cie-fabriek oprichten, het startpunt van een industrieel succesverhaal. Vandaag kent het bedrijf ongeveer 400 vestigingen in 50 landen. Ernest Solvay was niet alleen de uitvinder van het sodazout. Hij had ook oog voor de sociale perikelen van België in de 19de en begin 20ste eeuw. Hij had oog voor het welzijn van werknemers, en als senator zorgde hij voor een wettelijke verankering van hun arbeidsrechten. Hij zou trouwens twee termijnen als senator uitzitten, dit van 1892 tot 1894 en van 1897 tot 1900. Tijdens de Eerste Wereldoorlog bleef hij ook niet aan de zijlijn staan en financierde hij het "Nationaal Hulp- en Voedselcomité", waar hij ook voorzitter van was. Hij werd hiervoor tot Minister van Staat benoemd door Koning Albert I in 1918. Naast zijn sociale engagement wou hij ook wetenschappelijk onderzoek stimuleren, en dan vooral in de fysica en chemie. In 1911 organiseerde hij een conferentie over radioactiviteit en kwantummechanica. In de twee jaren die volgden, stichtte hij het "Institut international pour la physique" en het "Institut international pour la chimie". Niemand minder dan Albert Einstein en Marie Curie waren te gast op deze conferenties. Hij beschikte ook over een privélaboratorium waar hij ingenieurs en wetenschappers in dienst kon nemen. Ernest Solvay overleed in mei 1922, hij werd 84. Zijn naam leeft nog altijd voort in het bedrijf, en ook in allerlei andere initiatieven waar hij de initiële drijvende kracht was.

KENMERKEN

Uitgiftedatum: 07 april 2025 - n°08

Thema: Na Leo Baeckeland eren we Ernest Solvay, een Belgische grootindustriële en scheikundige die in de 19e eeuw een proces ontwikkelde om op grote schaal natriumcarbonaat (sodazout) aan te maken.

Daarnaast was hij een sociaal bewogen man.

Postzegel: Portret van Ernest Solvay, gecombineerd met de chemische formule van natriumcarbonaat (sodazout).

Copyright portret Ernest Solvay: Getty Images

Vel: Uitvergroting van het portret van Ernest Solvay, gecombineerd met elementen uit de wereld van de scheikunde.

Layout: Geert Wille - Waarde van de postzegel: 1

Formaat van de postzegel: 40mm x 30mm - Formaat van het vel: 222mm x 160mm

Indeling van het vel: 10 postzegels - Papier: geglansd wit FSC

Tanding: 11 1/2 - Drukproces: offset

Repro - druk: bpost Philately & Stamps Printing

Oplage / Tirage FDS :
1750 exempl.

INVENTEURS BELGES : ERNEST SOLVAY

Ernest Gaston Joseph Solvay, de son nom officiel complet, fut l'une des personnalités les plus marquantes du monde industriel belge. Son héritage perdure encore aujourd'hui dans le monde entier.

Ernest naît en 1838 dans le village de Rebecq-Rognon, en province du Brabant wallon, au sein d'une famille aisée. Dans sa jeunesse, il contracte une maladie pulmonaire qui l'empêchera de poursuivre des études supérieures. Il ne baisse toutefois pas les bras et, en autodidacte, il fait ses premiers pas dans le monde de la chimie. À l'âge de 21 ans, il rejoint l'usine à gaz de son oncle Louis Smet à Saint-Josse-ten-Noode. C'est là qu'il découvre une nouvelle méthode de production de bicarbonate de sodium ou sel de soude à partir de l'eau de l'usine contenant de l'ammoniac, combinée à du dioxyde de carbone et du sel. Il fait breveter sa découverte et, avec son frère Alfred, fonde la première usine Solvay & Cie, marquant ainsi le début d'un succès industriel. Aujourd'hui, l'entreprise compte environ 400 sites répartis dans 50 pays.

Ernest Solvay n'est pas seulement l'inventeur du sel de soude. Il s'intéresse aussi aux bouleversements sociaux de la Belgique au XIXe et au début du XXe siècle. Il est attentif au bien-être des travailleurs et travailleuses et, en tant que sénateur, il veille à ce que leurs droits en matière de travail soient inscrits dans la loi. Il occupera d'ailleurs deux mandats de sénateur, de 1892 à 1894 et de 1897 à 1900. Pendant la Première Guerre mondiale, il ne reste pas inactif et finance le "Comité national de secours et d'alimentation", dont il assume également la présidence. Il est, pour cette raison, nommé ministre d'État par le roi Albert Ier en 1918.

Outre son engagement social, il souhaite également stimuler la recherche scientifique, notamment en physique et en chimie. En 1911, il organise une conférence sur la radioactivité et la mécanique quantique. Dans les deux années qui suivent, il fonde l'Institut international pour la physique et l'Institut international pour la chimie. Parmi les illustres convives fréquentant ces conférences se trouvent Albert Einstein et Marie Curie. Il dispose également d'un laboratoire privé où il peut employer des ingénieurs et des scientifiques.

Ernest Solvay décède en mai 1922, à l'âge de 84 ans. Son nom résonne encore au sein de l'entreprise et continue de guider toute une série d'autres initiatives dont il a été la force motrice initiale.

CARACTÉRISTIQUES

Date d'émission : 07 avril 2025 - n°08

Thème : Après Leo Baeckeland, nous rendons hommage avec une émission de timbres-poste à Ernest Solvay, un industriel et chimiste belge qui a mis au point au XIXe siècle un procédé de production à grande échelle de carbonate de sodium (sel de soude).

De plus, c'était un homme engagé socialement.

Timbre-poste : Portait d'Ernest Solvay, combiné avec la formule chimique du carbonate de sodium (sel de soude).

Copyright portrait Ernest Solvay : Getty Images

Feuille : Agrandissement du portrait d'Ernest Solvay, associé à des éléments du monde de la chimie.

Layout : Geert Wille - Valeur du timbre-poste : 1

Format du timbre-poste : 40mm x 30mm - Format de la feuille : 222mm x 160mm

Composition de la feuille : 10 timbres-poste - Papier : gommé blanc FSC

Dentelure : 11 1/2 - Procédé d'impression : offset

Repro-impression : bpost Philately & Stamps Printing

